

[Justitsministeren.]

lige omstændigheder tilsiger det, eller hvor der erfaringsmæssigt køres med en efter forholdene for stor hastighed. Ændringen tilsigtede ikke at give hjemmel for at fastsætte hastighedsbegrænsning i alle bymæssigt bebyggede områder, og bestemmelsens formulering giver heller ikke hjemmel herfor. Begrænsning af hastigheden kan efter loven kun indføres på strækninger, hvor særlige forhold på stedet begrundet dette.

Når denne bestemmelse skal føres ud i livet, er det derfor opgaven efter de i loven givne retningslinjer at finde de strækninger frem, hvor der foreligger sådanne særlige forhold, der begrundet hastighedsbegrænsning, eller med andre ord: at trække grænsen mellem de tilfælde, der omfattes af lovens regler, og de tilfælde, der falder udenfor.

Det er klart, at man, når disse afgørelser skal træffes, må anlægge visse principielle retningslinjer, således at man opnår en ensartet og ligelig behandling af disse sager, og man må herved også trække en grænse nedad for, hvilke bymæssigt bebyggede områder der overhovedet kan komme på tale i spørgsmålet om hastighedsbegrænsning.

Af momenter, som i så henseende må tillægges vægt, kan jeg nævne: for det første bebyggelsens tæthed, navnlig på grund af den deraf følgende øgede lokale tværgående trafik, herunder fodgængere og cyklistere; for det andet vejstrækningens udformning, særlig om den efter sin karakter frister til eller muliggør en efter forholdene i øvrigt for stor hastighed, og for det tredje antallet og størrelsen af tværgående veje. Af yderligere momenter kan endvidere for det fjerde nævnes de hastigheder, som ifølge foretagne målinger faktisk benyttes på den pågældende strækning, for det femte den målte trafikmængde og for det sjette oplysninger om indtrufne ulykker.

Som man vil forstå, kan det i grænsetilfælde være vanskeligt at afveje, om de i loven angivne betingelser for hastighedsbegrænsning foreligger; men jeg kan sige, at man i alle tilfælde, før afgørelserne er blevet truffet, har drøftet spørgsmålene igennem med de interesserede myndigheder, herunder også med repræsentanter for de pågældende sogneråd, hvis særlige kend-

skab til de lokale forhold og store interesse i afgørelsernes udfald vi i justitsministeriet til fulde er klar over og tillægger vægt.

Ministeren for offentlige arbejder og for Grønland (Lindberg): Jeg vil gerne først gøre nogle bemærkninger til det, som ærede medlemmer under finanslovsforslagets første behandling har omtalt vedrørende Grønland.

Det ærede medlem hr. Lannung spurgte mig, om de geologiske undersøgelser i Grønland og planerne for anlæggelse af transit-havne vil kunne medføre en forbedring i økonomien. For så vidt angår transit-havnene, må jeg svare, at forhandlingerne om disse planer endnu er på et sådant stadium, at det ikke er muligt at sige noget om, hvorvidt planerne vil blive ført ud i livet. De geologiske undersøgelser i Grønland foregår jo som led i et langtidsprogram, men de resultater, der er fremkommet i de senere år, har fremkaldt ønske om en udvidelse og et stærkere tempo i arbejdet. Jeg deler ganske det ærede medlems forhåbninger om, at de systematiske undersøgelser vil medføre praktiske resultater, der kan blive af økonomisk værdi for det grønlandske samfund, og jeg håber at møde velvilje hos de bevilgende myndigheder, når jeg formentlig om kort tid fremsætter ønske om en udvidelse af bevillingerne til dette arbejde.

Videre var det ærede medlem inde på spørgsmålet om at give vore landsmænd i Nord- og Østgrønland mulighed for at deltage i valgene til det grønlandske landsråd og til folketinget. Jeg kan oplyse, at det grønlandske landsråd netop i år har behandlet spørgsmålet om en nærmere tilknytning mellem Vestgrønland og de nord- og østgrønlandske distrikter. Landsrådet har vedtaget at sende to medlemmer til Østgrønland i 1958 for at foretage nærmere undersøgelser, og vi afventer herefter en indstilling fra landsrådet.

Med hensyn til spørgsmålet om ved en kongelig anordning at give regler for gennemførelsen af valg til folketinget i Nord- og Østgrønland kan jeg oplyse, at ministeriet har til hensigt i foråret 1958 at fremsætte et sådant forslag for de lokale råd i disse landsdele.

Det ærede medlem hr. J. M. Pedersen